

Podpora mladým

Odmenená fotografia Viery Tanackovičovej

Katarína MOSNÁKOVÁ

V súlade s Európskym rokom tvorivosti a inovácií a s cieľom zistiť potreby a záujmy mladých ľudí v oblasti kultúry, ako i podnietiť a podporiť ich kreativitu a zapájanie sa do kultúrnych obsahov Ústav

NRSNM **Vladimíra Dorčová**, prezentovaná bola činnosť Ústavu, ako i pripravovaný webový portál tejto ustanovizne, na ktorom bude podaná celková situácia kultúry Slovákov žijúcich vo Vojvodine.

Potom mladí ľudia hovorili o svojom zapájaní sa do kultúrnej ponuky, respektíve

pre kultúru vojvodinských Slovákov umožnil vyčleniť niekoľko zaujímavých záverov, zviditeľniť aktuálny záujem a tendencie našej mládeže.

Na debatu bol otvorený aj fotosúbeh na najkreatívnejšiu fotografiu, ktorá svojráznym spôsobom znázorní slovenskú vojvodinskú kultúru. Autori mohli zasielať neobmedzený počet fotografií a práce mali obsahovať aj kreatívne pomenovanie, resp. opis činnosti zachytenej objektívom. Na výzvu v priebehu troch mesiacov reagovalo 15 kandidátov zo Starej Pazovy, Báčskeho Petrovca, Kysáča, Jánošíka, Hajdušice, Vojlovice, Nového Sadu, Padiny a iných. Komisia fotosúbehu v zložení:

Katarína Vukasovičová, Hana Majerová, Nataša Simonovičová a Katarína Mosnáková zo 121 fotografií najvyššie ohodnotila 14, z čoho potom jednu, pod názvom *Učíme sa starým remeslám*, zvolila za najlepšiu.

Autorka tejto fotografie **Viera Tanackovičová** zachytila spracovanie starého remesla na nádvorí tradičného slovenského domu, kde ako priami aktéri vystupujú deti, teda budúci nositelia našej kultúry. Fotografia je čistá, farebne a koncepcie zladená a jej obsah je spontánny, jednoduchý a prirodzený, čo jej dáva rás svojskosti. Autorka je z Báčskeho Petrovca a Ústav pre kultúru vojvodinských Slovákov ju odmenil digitálnou kamerou.

Výsledky súbehu boli zverejnené 12. augusta t. r. v rámci Dňa mladých, a podujatia, ktoré v Báčskom Petrovci zorganizovala Kancelária pre mladých. Týmto gestom Ústav pre kultúru vojvodinských Slovákov nielenže podporil snahu mladých generácií, ich zručnosť a talent, ale zároveň aj všetkých vyzval, aby sme boli komunitou, ktorá si uctieva kultúrne dedičstvo a zabezpečuje mu dôstojných pokračovateľov.

Z debaty Slovenská vojvodinská kultúra a mládežníci v Ústave pre kultúru vojvodinských Slovákov

pre kultúru vojvodinských Slovákov dňa 24. apríla 2009 usporiadal otvorenú debatu na tému Slovenská vojvodinská kultúra a mládež. V rámci večierka, ktorý viedli riaditeľka Ústavu pre kultúru vojvodinských Slovákov **Milana Sklabinská** a koordinátorka Výboru pre informovanie

o nezáujme aktívne sa zapojiť, s odôvodnením, prečo im súčasná kultúrna náplň nie je pútavá. Navrhovali nové obsahy, ale aj podporovali niektoré staré, ktoré ich lákajú a sú pre nich zaujímavé. Ústredným bodom stretnutia mladých bol dotazník, ktorý Ústavu

IN MEMORIAM

Supekovi – naposledy

Multimediálny umelec **Jaroslav Supek** (narodený 17. augusta 1952 v Odžakoch – umrel 9. júla 2009 v Novom Sade) do poslednej chvíle svojho života bol okrem svojich netradičných umeleckých akcií známy aj čitateľom Vzletu. Zvlášť podľa svojich netradičných umeleckých akcií v rámci rubriky Vzletu Supek-art. Tu sa v 10 častiach svojím prístupom venoval poézii (kombinačnej, kinetickej, nájdenej, objektivej, akčnej, zvukovej, typopoezii, konkrétnej poézii, sonetu a stromu). K

tomu si i účastníci niekoľkých Stretnutí pod lipami, zvlášť v poslednom desaťročí, spomínajú na jeho originálne vystúpenia, podľa ktorých tieto umelecké akcie zvlášť zostali pamätnými. Tak zo Selenče podpísal a posielal vlastné pohľadnice s tým zámerom, aby na poštovej známke zostal zvečnený dátum Stretnutia pod lipami. V Bielom Blate, čiže na Čárskej bare uskutočnil kontakt s vodou – plul do vody a vyzval aj ostatných účastníkov zapojiť sa do akcie. V Kulpine všetkých sediacich účastníkov

v lesoparku kaštiela pomyselne zaviazal do jedného celku a v Novom Sade originálne objasňoval pojmy Báseň a Veta. Na posledné Stretnutie pod lipami, ktoré bolo 20. júna t. r., už neprišiel. Zostalo mu vtedy len 19 dní života, keďže tuzemsko opustil dňa 9. júla 2009...

Ako prijať jeho odchod?! Ako uveriť, že je to Pravda?! Pomôže nám vlastne sám úryvkom z vlastnej knihy *Nutnosť tvaru*, kde na s. 5 takto napísal:

...teraz sa anonymne tára vlastným bezcestným vnútrom, pričom sa niekedy aj ozve, aby dočaril užasnutie nad faktom, že môže tvoriť, navyše navráva si, že nezostal celkom sám vo svojej

ničomnosti pred tvárou ničoty, i to, že

myslenie je hlavnou prekážkou dosiahnutia podstaty (niekto to nazýva aj osvietením), zatiaľ čo inšpirácia je pochybnou náhradkou pre to, čo by nasledovalo, keby nebolo – verejnej mienky, takže treba žiť, akoby si už bol mŕtvy a umrieť s pocitom, že budeš... (2000)

V to Ti veríme...

Sv. Hlaváčová